

יח לחודש

פח א שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משביל להימן האזרחי:
 ב יתְּוֹאֲרֵהוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְשׁוּעָתִי יוֹם צַעֲקָתִי בַלִּילָה נְגַדְךָ: ג תְּבוֹא לְפָנֶיךָ

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

טוב לאומרו להציל הקהל מצרתם

על מחלת לענות (פח, א): [שימוש תהלים לפרק פח] הכה טובים להושיע את העיר או את הקהל.

— זוהר תהלים —

הַשְּׁבַח שֶׁל הָאֱמוּנָה שֶׁנִּרְאָה בְּאֶרֶץ.

שְׁהָרֵי לְמַעַל פּוֹתָחִים בְּשִׁמְחָה שִׁירָה,
 כְּמָה מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים בְּכַמָּה
 מִיָּנִים שְׁמִשְׁבַּחִים בַּלִּילָה בְּכָל הַעֲדָדִים.
 כְּמוֹ כֵן לְמִטָּה בְּאֶרֶץ, מִי שְׁמִשְׁבַּח אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֶרֶץ בַּלִּילָה, בּוֹ חֶפֶץ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל אוֹתָם הַמְּלֹאכִים
 הַקְּדוֹשִׁים שְׁמִשְׁבַּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, כְּלָם מְקַשְׁבִּים לְאוֹתוֹ שְׁמִשְׁבַּח אוֹתוֹ
 בַּלִּילָה בְּאֶרֶץ, שֶׁהַשְּׁבַח הַזֶּה הוּא בְּשִׁלְמוֹת,
 לְהַעֲלוֹת אֶת כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְלִמְטָה וּלְזַמֵּר בְּשִׁמְחָה שֶׁל הַיְחוּד. בֹּא
 רְאֵה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ כְּתָב, ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי
 וְגו'. ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי, מְתִי הוּא יִשְׁוֹעָתִי?
 בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהִקְדַּמְתִּי שְׁבַח בַּלִּילָה אֶצְלֶךָ,
 אֲזִי הוּא יִשְׁוֹעָתִי בַיּוֹם. וּבֹא רְאֵה, שְׁהָרֵי
 בַּלִּילָה, מִי שְׁמִשְׁבַּח אֶת רְבוּנוֹ בְּשִׁבְחָה שֶׁל
 הַתּוֹרָה, אֲזִי מִתְחַזֵּק בְּחֹזֶק בַּיּוֹם בְּצַד הַיָּמִין,
 שֶׁהֵנָּה חוּט אֶחָד יוֹצֵא מִצַּד הַיָּמִין, וְאֲזִי
 נִמְשָׁךְ עָלָיו וּמִתְגַּבֵּר בּוֹ, וְעַל כֵּן אָמַר ה'
 אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי יוֹם צַעֲקָתִי וְגו'.

מִי שְׁמִשְׁבַּח לְרְבוּנוֹ בַּלִּילָה בְּזִמְרַת הַתּוֹרָה
 אֲזִי הוּא נִתְחַזֵּק בַּיּוֹם בְּתִקּוּף בְּצַד הַיָּמִין

ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי וְגו' (פח, ב): [זוהר ח"א דף
 ח: זוהר תורה] ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי יוֹם

בלשון הזה פותחים, זש"כ (שם ט) קומי
 אורי כי בא אורך, הרי המלך כאן בודאי,
 ובכן זהו הכבוד שלה ושמחת הכל כאשר
 המלך נתפייס עמה, בכל אותן זמנים
 שמלפנים היא באה אל המלך ועמדה
 לפניו, כמש"כ (מלכים א' א) ותבא לפני
 המלך, ותעמד לפני המלך, אבל בזמן הזה
 לא כן, אלא המלך יבא אליה ויתפייס
 עמה ויחזירה להיכלו, זש"כ (זכרי' ט) הנה
 מלכך יבא לך ודאי ולא את אליו, יבא לך
 לפייס אותך, יבא לך להקים אותך, יבא
 לך להשלים אותך בכל, יבא לך להכניס
 אותך להיכלו ולהזדוג עמך זיוג לעולם,
 כמש"כ (הושע ב) וארשתוך לי לעולם וגו'.

כָּל אוֹתָם הַמְּלֹאכִים הַקְּדוֹשִׁים שְׁמִשְׁבַּחִים
 אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלָם מְקַשְׁבִּים
 לְאוֹתוֹ שְׁמִשְׁבַּח אוֹתוֹ בַּלִּילָה בְּאֶרֶץ
 שֶׁהַשְּׁבַח הַזֶּה הוּא בְּשִׁלְמוֹת

ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי וְגו' (פח, ב): [זוהר ח"א פ'
 ויגש אליו (דף ח:)] פתח רבי אלעזר ואמר,

(שם פח) ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוֹעָתִי יוֹם צַעֲקָתִי בַּלִּילָה
 נְגַדְךָ. בֹּא רְאֵה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ הֵיךָ קָם בְּחִצּוֹת
 הַלִּילָה וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בְּשִׁירִים
 וְתִשְׁבַּחֹת לְשִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה, וְזוֹ
 הִיְתָה שְׁמִיחַת הָאֱמוּנָה בְּאֶרֶץ, מִשׁוּם שֶׁזָּהוּ